

Sygn. akt III RNs 192/16

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Kozub

Protokolant: sekr. sądowy Monika Mojak

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2016 w Krośnie

na rozprawie

sprawy z wniosku Poradni Odwykowej w K.

z udziałem M. G.

o zmianę orzeczenia o obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu

p o s t a n a w i a:

I. **z m i e n i ć** postanowienie Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 21.01.2016r. sygn. akt III RNs 506/15 i zastosować wobec uczestniczki M. G. PESEL (...) zam. K. ul. (...) leczenie odwykowe przeciwalkoholowe systemem stacjonarnym,

II. **o d s t a p i ć** od obciążania uczestnika kosztami postępowania.

Sygn. akt III RNs 192/16

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 23 listopada 2016 r.

Pismem z dnia 20 maja 2016 r. (...) Odwykowa w K. wniosła

o wszczęcie postępowania w przedmiocie zmiany orzeczenia obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu uczestniczki M. G..

W uzasadnieniu podano, że uczestniczka do poradni zgłasza się niesystematycznie, nie utrzymuje abstynencji, nadużywa alkoholu, często bywa nieobecna w szkole, dlatego rokowania w systemie leczenia niestacjonarnego są negatywne.

Uczestniczka M. G. wniosła o oddalenie wniosku, gdyż według niej nie ma potrzeby zmiany systemu leczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Uczestniczka M. G. ma 20 lat. mieszka z dziadkami J.

i D. B., którzy byli jej rodziną zastępczą. Jest uczennicą klasy III/C (...) Szkoły Zawodowej nr (...) w Zespole Szkół (...) im. (...) S. S. w K.. Uczy się w zawodzie kucharz. Drugi raz powtarza trzecią klasę.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 21 stycznia 2016 r., sygn. akt III RNs 506/15 wobec uczestniczki zastosowano leczenie odwykowe przeciwalkoholowe systemem niestacjonarnym wobec zaistnienia przesłanek medycznych i społecznych. Orzeczenie uprawomocniło się w dniu 12.02.2016r.

Do Poradni Odwykowej w K. uczestniczka zgłaszała się nieregularnie. Uczestniczyła w grupie terapeutycznej dwa razy w tygodniu. Już w trakcie toczącego się postępowania, po otrzymaniu wezwania do stawienia się w sądzie, pojawiła się w dniu 08.08.2016 r. na terapii, gdzie ostatni raz była 12.09.2016 r. Od tego czasu nie kontaktuje się z (...) Odwykową. Nie utrzymywała abstynencji, zdarzyło jej się wypić jedno lub dwa piwa. Przebywała w środowisku osób nadużywających alkoholu. Nie ukończyła grupy terapeutycznej. Ma problem z dyscypliną, w związku z czym nie uczęszcza systematycznie do szkoły i na terapię. W bieżącym roku szkolnym opuściła 96 godzin, z czego 47 pozostaje nieusprawiedliwionych. Jest niegrzeczna w stosunku do swojej babci, którą przeklina.

Uczestniczka nie widzi potrzeby zmiany systemu leczenia. Twierdzi, że nie pije od miesiąca. Swoje nieobecności na spotkaniach terapeutycznych tłumaczy zaspaniem albo „niewyrobeniem” się na czas.

Nie wykazuje woli zaniechania picia alkoholu. Nie przekonują ją argumenty o konieczności systematycznego uczęszczania na grupę terapeutyczną.

Dowody:

- akta III RNs 506/15 i zalegające w nich akta (...) w K.;
- informacje z Poradni Odwykowej w K.;
- częściowo zeznania świadka J. B. k.11;
- zeznania uczestniczki M. G. k.9;

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dowodów, którym dał wiarę, za wyjątkiem zeznań świadka J. B., które uznał za niewiarygodne w części, w której świadek zaprzecza, iż uczestniczka jest osobą uzależnioną od alkoholu. Okoliczność nadużywania alkoholu przez uczestniczkę i jej uzależnienie od alkoholu nie budzi wątpliwości. Została stwierdzona przez dwóch biegłych w opinii psychologiczno-psychiatrycznej z dnia 27.10.2015 r. (akta sprawy Alk 10/16 r.

Sąd zważył, co następuje:

Obowiązek poddania się leczeniu trwa tak długo, jak tego wymaga cel leczenia, nie dłużej jednak niż 2 lata od chwili uprawomocnienia się postanowienia (art.34 ust.1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi Dz. U. z 2016 r., poz. 487), co w przedmiotowej sprawie nastąpiło w dniu 12.02. (...).

Z przepisu art.34 ust. 2 cytowanej wyżej ustawy wynika, że w czasie trwania obowiązku poddania się leczeniu sąd może na wniosek kuratora, po zasięgnięciu opinii zakładu leczącego, bądź na wniosek zakładu leczącego zmieniać postanowienia w zakresie rodzaju zakładu leczenia odwykowego.

W ocenie Sądu nadal istnieją przesłanki stosowania wobec uczestniczki M. G. terapii odwykowej przeciwalkoholowej, dlatego uznając dotychczasowe leczenie za nieefektywne, Sąd zmienił rodzaj zakładu leczenia odwykowego (system leczenia) na stacjonarny.

Stacjonarny system leczenia uzasadniony jest faktem, iż uczestniczka jest młodą osobą, wobec której stosowany dotąd system leczenia okazał się nieskuteczny i nie przyniósł oczekiwanych efektów w postaci stabilnej abstynencji. Uczestniczka bagatelizuje fakt wypicia jednego czy dwóch piw. Nie przyjmuje przy tym do wiadomości argumentów o konieczności systematycznego uczęszczania na terapię. Przemawia za tym także dotychczasowa postawa oraz okoliczność, iż nie uświadamia sobie w pełni swojej choroby i uzależnienia od alkoholu.

Dlatego w oparciu o treść art.34 ust. 1 i 2 cytowanej wyżej ustawy Sąd orzekł jak w pkt. I postanowienia.

Orzekając o kosztach Sąd miał na uwadze treść art.520§2 kpc.